

fernsehkanzel

Ambona telewizyjna z 11.08.2017(Nr 1150)

„Jakub błogosławi Judę”

Pastor Christian Wegert ©

Kazanie:

„Potem wezwał Jakub synów swoich i rzekł: Zbierzcie się, abym oznajmił wam, co was spotka w przyszłości. Zgromadźcie się i słuchajcie, synowie Jakuba, słuchajcie Izraela, ojca waszego! Rubenie, ty jesteś pierworodnym moim, siłą moją i pierworodnym męskiej mocy mojej, pierwszym co do godności, pierwszym co do potęgi. Burzliwyś jak woda, ale nie będziesz miał pierwszeństwa, boś wszedł na łożo ojca swego; splugawiłeś wówczas moje posłanie, na które wszedłeś. Symeon i Lewi - to bracia; miecze ich są narzędziami gwałtu. Nie bierz udziału, duszo moja w radzie ich, nie przyłączaj się do ich wspólnoty serce moje, bo w gniewie zabili mężów, a w swawoli okaleczyli woły. Przeklęty ich gniew bo jest gwałtowny i zapalczywość ich bo jest sroga. Rozdzielę ich w Jakubie i rozproszę ich w Izraelu. Juda - ciebie będą słać bracia twoi, ręka twoja będzie na karku wrogów twoich, tobie kłaniać się będą synowie ojca twego. Szczęnień lwie, Juda; czai się jak lew i jak lwica, któż go spłoszy? Nie oddali się berło od Judy ani buława od nóg jego aż przyjdzie władca jego, i jemu będą posłuszne narody. Uwiąże ośle u krzewu winnego, a młode swojej oślicy u szlachetnej latorośli winnej; wypierze w winie szatę swą, a w krwi winogron płaszcz swój Pociemnieją oczy jego od wina, a zęby jego zbieleją od mleka”.

(1 Mojżeszowa 40;1-12)

Środowisko w którym dorasta dziecko, ma ogromny wpływ na jego późniejsze życie. Rodzice, dziadkowie, nauczyciele i przyjaciele kształtują je, czy tego chcą czy nie. Nikt nie żyje w odosobnieniu, nie wywierając wpływu na innych. Powietrze, które my wdychamy inni też wdychają.

Jako patriarcha Jakub wiedział o tym. Chociaż był już bardzo słaby i umierający, ważne było dla niego, aby pozostawić trwałe ślady w życiu swoich synów. Na łożu śmierci najpierw pobłogosławił swoich dwóch wnuków Efraima i Manassesę. Następnie czytamy w wersecie pierwszym tego rozdziału: „Potem wezwał Jakub synów swoich i rzekł: zbierzcie się!” Wszyscy to jest 12 osób odpowiedziało na jego wezwanie. I stali teraz przy łóżku ojca pełni oczekiwania na to, co im powie w ostatnich chwilach życia. Stary Jakub miał dla nich wszystkich błogosławieństwo, które wypowiedział do nich na końcu spotkania, gdyż wersecie 28 jest napisane: „Im każdemu z osobna udzielił błogosławieństwa stosownego”. Jednak zanim to zrobił, miał dla nich prorocze słowo. : „ Zbierzcie się abym oznajmił wam, co was spotka w przyszłości!” Zaczął od Rubena: „Rubenie, ty jesteś pierworodnym moim, siłą moją, i pierworodnym męskiej siły mojej”. (werset 3). Wcześniej wszyscy pokładali wielką nadzieję w Rubenie. Jako pierworodny, był naturalnym dziedzicem: miał z natury pierwszeństwo. „Burzliwyś jak woda ale nie będziesz miał pierwszeństwa!”(werset 4).

Dlaczego Jakub tak powiedział? *"Bo wszedłeś na łóżę ojca swojego, splugawiłeś wówczas moje postanie, na które wszedłeś"*. Poszedł do łóżka z Bilhą, służącą i konkubiną swego Ojca. Wydaje się, że Jakub zwrócił się do braci i powiedział im: *"On wszedł na moje łóżę!"* Jakub upomniał swego najstarszego syna przed jego braćmi— tak wielka była odraza dla tego grzechu. I spełniła się przepowiednia Jakuba! Ruben był niekontrolowany jak woda, nie miał mieć pierwszeństwa. W rzeczywistości ani jeden wielki przywódca w Izraelu nie pochodził od Rubena! Następnie Jakub zwrócił się wersecie piątym do Symeona i Lewiego: *"Symeon i Lewi są braćmi"*. On nazwał ich celowo *"braćmi"*, ponieważ nie tylko mieli tych samych rodziców, ale byli również tego samego rodzaju. Gwałt na siostrze dotknął ich osobiście tak bardzo, że zemścili się dokonując straszliwej masakry (1. Mojżeszowa 34). Na łożu śmierci Jakub dał jasno do zrozumienia, że ich zachowanie absolutnie nie było w porządku w oczach Boga, ponieważ Stary Testament również wyraźnie rozróżnia pomiędzy Bożym sądem przychodzącym na ludzi, a masakrą dokonaną z powodu grzechu zemsty. Co Jakub powiedział do braci czytamy w wersecie szóstym: *"Nie bierz udziału, dusza moja w radzie ich. Nie przyłącza się do ich wspólnoty, serce moje!"* Przez to wyjaśnił: *"Z wami i waszymi grzechami nie będę się łączył, bo Bóg, sprawiedliwy sędzia, widzi wszystko!"* I kontynuował: *"Rozdzielę ich w Jakubie i rozproszą ich w Izraelu"* (werset 7). Ich plemiona miały się więc rozwijać zupełnie niezależnie od siebie. I tak się stało. Późniejsza historia plemienia pokazuje, że Symeonowi przydzielono własne terytorium plemienne, natomiast potomkowie Lewiego mieszkali, jeżeli nie służyli właśnie świętości w sanktuarium w 8 miejscowościach rozrzuconych po całej ziemi. Wtedy Jakub zwrócił się do swego syna Judy. To nie był w pierwszej kolejności faworyzowany syn lub brat, albowiem to Ruben był pierworodnym. Juda nie miał też w żadnym wypadku czystej karty. Popułnił wielki grzech. Ożenił się z Kananejką, a po śmierci żony udał się do prostytutki, która później okazała się być jego synową (zobacz rozdział 38). Jednak Juda otrzymał najwyższą pozycję w tych ostatnich błogosławieństwach Jakuba. Dlaczego tak się stało? Ponieważ Bóg wybrał Judę, aby kontynuować z nim i jego potomkami historię zbawienia i plan ratunku. W tym celu Pan wziął twardy i bezkształtny, zacięty materiał Judy w historii Józefa, aby go uformować i zmienić. Jak bardzo Juda był zazdrosny o Józefa na początku! Jak bardzo nienawidził swojego ojca Jakuba, za to, że faworyzował jego brata! Ale później poprosił władcę Egiptu, aby zatrzymał go jako zastaw zamiast Beniamina aby stary ojciec nie umarł ze złamanym sercem (1 Mojżeszowa 44,33– 34). W dodatku Benjamin był przez Józefa traktowany w sposób uprzywilejowany. Zmiana w jego sercu była wyraźna: jego zazdrość zniknęła. Bóg Go zmienił! A teraz Jakub przemówił do niego. W wersecie 8 porównał go do zwycięskiego zdobywcy: *"Ręka twoja będzie na karku wrogów twoich"* i nie tylko to— Juda został też przedstawiony znacznie wyżej niż jego bracia: *"Tobie kłaniać się będą synowie ojca twego"*. To przypomina nam o Józefie i jego śnie, który się spełnił. Jego bracia pokłonili się mu. Jednak to nie wszystko, Jakub powiedział też do Judy wersecie 8: *"Juda— ciebie będą sławić bracia twoi"*. On został wyniesiony do pozycji w której nie tylko mógł triumfować nad swoimi wrogami, ale nawet został uznany przez swoich za wielkiego przywódcę. Jakub używał przenośnie i porównywał swoich synów do różnych zwierząt: Isuuchen— to osioł kościsty (werset 14). Dan był wężem na drodze, zmiją na ścieżce, co kąsa w pęciny konia, tak że upada na wznak (werset 17). Benjamin był wilkiem drapieżnym (werset 27).

Str 3: Kazanie 1150 - „Jakub błogosławi Judę”

A Juda był lwem (9): *"Szczenię lwie, Juda, czai się jak lew i jak lwica, któż go spłoszy?"* Z tego tekstu biblijnego pochodzi wyraźnie: "Lew z pokolenia Judy". Przez to Jakub wyraził: *"Judo , ty jesteś tym, przez którego Bóg wypełni Przymierze, które zawarł z moim dziadkiem Abrahamem"*. Werset 10 - *"Nie oddali się berło od Judy, ani budowla od nóg jego, jemu będą posłuszne narody"*. Słowo „Schilo” jest trudne do przetłumaczenia, oznacza coś w rodzaju: *"niosący spokój"*. To odnosi się do Mesjasza, Jezusa Chrystusa! Tak więc prorocтва o Judzie odnosiły się do Jezusa, Syna Bożego. On jest Lwem z plemienia. Judy. W Objawieniu 5, Jan mógł rzutem oka spojrzeć w niebo . Został zaproszony, aby zajrzeć do sali tronowej chwały i ujrzał w ręku tego, który siedział na tronie, księgę, która była zapieczętowana. Widział też anioła potężnego, który wołał głosem donośnym: *„Któż jest godny otworzyć księgę i zerwać jej pieczęć?"*(2).

Ta Księga jest symbolem Bożego planu zbawienia, celu jakim jest odkupienie ludzi i wywyższenia samego siebie. Ale ten plan był zapieczętowany i nikt nie był w stanie tego celu Bożego zrealizować. Jan był oczarowany tym, co zobaczył. To było dla niego takie prawdziwe i chociaż nie był on częścią tej wizji, czuł się tak zaangażowany, że napisał:

"i płakałem bardzo"(werset). Był wzruszony widząc, że w ręku tego, który siedział na tronie znajdował się potencjał naszego zbawienia. Ale nikt nie mógł urzeczywistnić zbawczego celu Boga. Wtedy usłyszał: *"Nie płacz! Zwyciężył lew z pokolenia Judy"* (werset 5). To był ten, który był w stanie złamać pieczęć i otworzyć księgę. To był Jezus! Potem Jan napisał: *"Widziałem baranka stojącego jakby zabitego"* (werset 6). Lew z pokolenia Judy, obiecał go Jezus Chrystus, który przez swoją śmierć na krzyżu pokonał wszystkie moce ciemności i wprowadził w życie Boży plan zbawienia dla ciebie i dla mnie. Rozwinął je w działaniu! Kiedy Jakub był stary i prawie ślepy, miał niewiele siły , spojrzął na okres czasu wieków w przyszłość, i tam zobaczył ,że lew z pokolenia i rodu Judy zwyciężył! Widział błogosławieństwa, które Jezus miał przynieść ze sobą(1 Mojżeszowa 49,11) : *"Uwiąże osła u krzewu winnego, a młode swojej osłicy u szlachetnej latorośli winnej "*. Krzew winny był tak duży i mocny, że można było do niego przywiązać młodego, żywiołowego osła. Co dalej powiedział? *" Wypierze w winie szatę swoją "*. Są bardzo drogie i mniej drogie wina ale jedno jest pewne i jasne, że wino jest zawsze droższe od wody. Normalnie nie pierze się ubrań w winie. Jakub chciał przez to powiedzieć ,że panuje nadmiar obfitości jest to czysta obfitość radości, którą przynosi Jezus! W wersecie 12 Jakub kontynuował :

" Pociemniały oczy jego bardziej niż wino ". Czy masz Jezusa, który ma błyszczące oczy? Czy raczej Jezusa ponurego? Czy jest on Tym, który zawsze mówi do ciebie co robisz źle? W Jego oczach jest coś błyszczącego, ponieważ on kocha i ponieważ jest łaskawy. Opis Jakuba mówi dalej: *„Jego zęby są bielsze niż mleko"*(werset 12). Wyraża to, że jesteśmy olśnieni przez Niego– on świeci tak jasno. I tak Jakub spojrzął przed siebie, i zobaczył lwa z plemienia Judy, wtedy powiedział: *"zostaniecie przez niego olśnieni!"* Kiedy ludzie spotykają Jezusa, nie padają na plecy, ale na kolana z powodu Jego chwały. Jakub zobaczył Jezusa. On już wtedy był świadkiem bo spojrzął na Chrystusa wiarą. Dlatego też my: *„Przeto i my, mając około siebie tak wielki obok świadków, złożywszy z siebie wszelki ciężar i grzech, który nas usidla, biegnijmy wytrwale w wyścigu, który jest przed nami. Patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela wiary"* (Hebrajczyków 12,1 - 2). Amen!